

Verslag Leesclub Vrouwen van Nu dd. 18 juli 2016 t.h.v. An.

Aanwezig: Joke, Erica, Lenie, Marijke, Nan, An en Ria.

Afwezig: Marja, Connie en Gerda.

Boek van Mischa de Vreede: Heilige dagen.

Korte inhoud van het boek.

De schrijfster schrijft een persoonlijk verhaal.

Zij zou vroeger met haar goede vriendin Irene een reisje maken naar Toscane in Italië. Zij mocht van haar moeder toen niet mee. Zij was te jong. Haar vriendin mocht wel.

Zij heeft het plan opgevat om nu met Irene het uitgestelde reisje naar Italië te maken.

Heilige dagen is een verslag van de voorbereidingen van de reis en het verblijf in Lucca.

Deze plaats speelt een centrale rol in één van haar favoriete romans van Charles Morgan die schrijft over Piers Sparkenbroke (schrijft een gedicht over het Volte Santo, Het heilig Aangezicht).

In het verslag zijn herinneringen vervlochten, aan een Grootste liefde en een Geheime minnaar, er zijn kinderen, er waren huwelijken.

Er zijn bespiegelingen over kunst, schrijven, verhalen.

Het Boek.

Genre: autobiografisch.

Thema: Ode aan de vriendschap.

Motief: Loslaten

Wat vonden wij van het boek.

Lenie: mooi boek, openhartig, humor, laconiek.

Marijke: mooi en goed boek, veel verwijzingen.

An: mooi geschreven boek.

Joke: had het al gelezen, goed boek zit veel in.

Marja: begin boek prettig te lezen, het slot van het verhaal minder goed.

Connie: verhaal over vriendschap, vooral leuk als ze dingen in Italië beschrijft. Het leest wel gemakkelijk maar niet erg bijzonder.

Gerda: naarmate het verhaal vorderde kon ik het meer waarderen, erg uitvoerig, veel zijsprongen, met plezier gelezen, herkenbare couleur local van Pisa en Lucca. Verrassend slot.

Ria: eeuwige vriendschap tussen 2 vriendinnen, humor, veel verwijzingen.

Nan en Erica hebben het boek niet gelezen.

De Schrijfster en Dichteres Mischa de Vreede.

Zij werd op 17 september 1936 geboren in Batavia. Zij werd Henny gedoopt naar de op Ambon overleden 1e vrouw van haar vader. Op 18 jarige leeftijd veranderde zij haar naam in Micha. Haar vader was dominee en haar moeder onderwijzeres. Zij was de middelste en enige dochter. Had twee broers. Na drie en een halfjaar internering in een Jappenkamp in Noord Sumatra werd het gezin in 1946 gerepatriëerd. Vader zat in een mannenkamp.

Zij gaat in Emmen naar het lyceum, in Nijmegen naar het gymnasium en in Arnhem naar de kunstacademie. Op haar 18e verhuisd zij naar Amsterdam om te worden wat zij altijd al had

willen zijn:Schrijfster

In 1957 debuteerde zij als dichteres in het driemansbundeltje *Morgen mooi weer maken*. In 1959 ontving zij de Herman Gorterprijs voor het gedicht *Een mooi meisje droomt* uit de bundel *Met huid en hand*. Ze schreef ondermeer columns voor de VARA radio, resenseerde kinderliteratuur voor het NRC handelsblad en maakte reisverhalen voor o.a. *Vrij Nederland*, *Intermagazine* en *Élégance*.

Verslag Ria